

mune, en skattepligtig fraflyttede, brugt det Udtryk, at vedkommende skulde udrede Skatten, indtil han blev skattepligtig i en anden Kommune. Det er her ombyttet med Ordene: „Indtil han bliver ansat til at svare Skat“. Denne Ændring er sikkert ogsaa formaalstjenlig, thi det er og har sikkert altid været Meningen, at en Mand skulde svare Skat i den Kommune, han flyttede fra, indtil han blev ikke blot skattepligtig, men ogsaa kom til at udrede Skat til den Kommune, han flyttede til. Der er ogsaa givet Ligningsmyndighederne Ret til under en Tillægsligning at inddrage ikke blot dem, der ere tilflyttede, men ogsaa dem, der ere glemte ved Hovedligningen. Der er i § 7 med Hensyn til Kildeartstillægene foretaget en Tilføjelse om, at der i Indtægt under 1,500 Kr. kan ske et Fra-drag af 100 Kr. for hvert Barn, naar Familien har over 4 Børn. Det er et af disse Forslag, som vil bidrage til, at de, som ligge lige over Skattegrænsen, ikke rammes for haardt, thi hvis dette tidligere har været Tilfældet, har det navnlig maattet gælde dem, som have siddet med den store Familie.

Jeg har Lyst til at gøre en enkelt Bemærkning om Kildeartstillægene. Jeg tænker paa Tillægene paa Kapital. Adskillige ærede Medlemmer kende sikkert Eksempler paa, at en Mand, der har voksne Børn, har skullet have sit Laan omsat, og han har saa taget et lidt større Laan, end han i Øjeblikket havde Brug for, idet han har kunnet indse, at han i en nærmere eller fjernere Fremtid skulde foretage Deling med sine Børn, og han har da sat det overskydende Beløb i Sparekassen. Efter de nuværende Regler, som anvendes paa dette Omraade — om det netop grunder sig paa en juridisk Regel, tør jeg ikke udtale mig om — vil denne Mand blive ramt af Kildeartstillæg paa Kapital. Lad os antage, at denne Mand har laant 30,000 Kr., men sætter de 10,000 Kr. i Sparekassen, og at en anden Mand, der har en Ejendom af samme Værdi, har en Gæld paa 20,000 Kr., men intet i Sparekassen, saa mener jeg dog, at disse to Mænds finansielle Status er ens, men de blive ikke beskattede ens. Jeg skal indrømme, det drejer sig ikke om store Ting, men jeg nævner det dog, da det saa kan tages frem til Drøftelse i Udvalget, hvor det maaske kan ændres uden at afstedkomme Ulykker, hvad jeg ikke har haft til Hensigt at fremkalde.

Der er i samme § 7 gjort en Tilføjelse, som gaar ud paa, at den, som ikke indgiver gyldig Selvangivelse, fortaber Retten til at

gøre Indsigelse, for saa vidt Ansættelsen ikke overskrider hans virkelige Indkomst med mere end 25 pCt. Dette Forhold er herved bragt i Overensstemmelse med Loven om Formue- og Indkomstskat til Staten, og jeg finder det meget heldigt, at dette er gjort. Skatten til Erhvervs-kommunen er bl. a. udvidet til at gælde ikke blot den Person, som driver Erhvervs-virksomhed, men ogsaa den, som er Medinde-haver af en saadan. Om der i det Udtryk „Forretningslokaler“ ligger tilstrækkeligt til at dække det, man har tilsigtet dermed, skal jeg ikke kunne sige, men jeg har hørt, at man forskellige Steder i Landet ikke op-naaede det, som vistnok var Lovens Hensigt paa dette Punkt. Erhvervsbeskatningen er som bekendt ogsaa udvidet til at gælde Personer, som ere Medlemmer af en Bestyrelse eller Repræsentant i en Virksomhed eller kommunal Bestillingsmand o. s. v. og have over 2,500 Kr. aarlig Indtægt. Jeg har ikke nogen Indvending at gøre mod dette Punkt. Der er dernæst gjort den, mener jeg, meget betimelige Ændring, at Erhvervsindtægten beskattes med Ligningsprocenten og ikke med den kommunale Skatteprocent. Jeg billiger som sagt, at man ikke er gaaet saa vidt, som nogle i Kommissionen ønske, nemlig at Erhvervsindtægten skulde være Genstand for Skønstillæg udover Kildeartstillæg, thi disse ere jo medtagne her.

I § 18 er der gjort en Tilføjelse med Hensyn til Fordelingen af Erhvervsskatten, idet der foruden det, som findes i nuværende Lov, er indsat: „samt Banker og andre Pengeinstitutter“. Jeg skal ikke udtale mig imod, at dette er indsat i Loven, men jeg nærer nogen Betænkelighed med Hensyn til Maaden, hvorpaa man kan finde den Fordeling, som det vil blive nødvendigt at foretage. Ved et foreløbigt Overblik synes det mig at kunne have sine Vanskeligheder at finde den virkelige Fordeling af Nettoindtægten, og det er den, der er nævnt. Foruden flere andre Smaa-ændringer, som jeg ikke skal opholde mig ved, er der en Ændring i § 27, som gaar ud paa, at Udpantning kan udvides til at foretages overfor den med Manden samlevende Hustru. Der er fra en vis Side anket stærkt over dette, men der er sikkert adskillige Tilfælde ude i Landet, som have gjort dette fornødent. Om dette ogsaa i enkelte Tilfælde kan have en uheldig Virkning, hvilket ikke er tilsigtet, skal jeg ikke dømme om. Til § 28 er der gjort en Tilføjelse, som gaar ud paa, at Bøder, som tilfælde Kommunen, kunne inddrives ved